

[Ole Vig Jensen]

2-sporsseminarier kan være anvendelige, eller kan blive nødt til at acceptere en centralisering af læreruddannelsen. Det synes jeg er spørgsmålet, som må klares af. I den forbindelse er jeg sikker på, at det spiller ind, hvilke uddannelsesstøttemuligheder der er for unge, som søger læreruddannelse og specielt søger uddannelse i landdistrikterne. Det er jo kendt, at unge har bedre muligheder for at skaffe sig erhvervsindtægt, biindtægt, hvis de søger ind mod de store byer. De er i den henseende dårligere stillet, hvis de søger institutioner, der ligger i de landlige områder. Vi mener ikke, at uddannelsesstøtten må være årsag til, at vi skævvrider de unges uddannelsesvalg, og derfor vil det være rimeligt også i denne sammenhæng at få set nærmere på uddannelsesstøttemulighederne.

Vi vil også lægge vægt på, hvis og når der skal nedlægges seminarier, at der er muligheder for at etablere erstatningsuddannelser. Det siges der på nuværende tidspunkt ikke noget særligt om i ministerens udspil. Jeg synes, det er rimeligt, at vi får drøftet også det i uddannelsesudvalget.

Det vil også give ubehagelige konsekvenser for grupper af ansatte på seminarierne. Det er helt tydeligt og sagt af andre ordførere, at der navnlig er nogle grupper af seminarielærere, først og fremmest i tjenestemandslignende stillinger, som vil komme ud i større vanskeligheder end deres kolleger. Jeg mener, at det er et problem, som vi med god grund kan søge at få løst nu, hvis vi vil komme igennem på fremkommelig vis.

Afgørende for det radikale venstres indstilling vil det være, om den begrænsning i antallet af uddannelsespladser, der nu kommer med dette forslags vedtagelse, giver mulighed for at anvise vore unge andre uddannelser. Har undervisningsministeren gjort sig overvejelser om, hvor vi har mulighed for at udbygge uddannelsesstilbuddene for vore unge?

Jeg hilser med glæde ministerens foreløbige udtalelse om, at det nu gælder om at få tilvejebragt flere uddannelsespladser for vore unge, fordi vi i det radikale venstre har den opfattelse, at vi ikke kan leve med den meget store ungdomsarbejdsløshed, vi har, og som jo bl.a. også bunder i manglende uddannelsesmuligheder for vore unge, og vi vil godt sige omkring den aktuelle sag, at der er ikke megen mening i at bremse op i mulighederne

for at uddanne sig på et seminarium, hvis alternativet for dem, der så ikke kan komme ind, er, at de går ud og stiller sig op i køen af unge, som ikke kan gives nogen rimelige tilbud. Jeg lægger megen vægt på i det videre forløb, at undervisningsministeren vil kommentere netop denne side af sagen.

Tinning (VS):

Nu skal vi åbenbart til at føre uddannelsespolitik med alene en lommeregner mage til den, man bruger i folkeskolen. Det kan vi selvfølgelig ikke acceptere. Vi kan ikke støtte de to lovforslag.

Hvis man kigger i bemærkningerne, skulle der angiveligt være 3 begrundelser for, at man skal skære ned på seminariekapaciteten. For det første det faldende fødselstal, for det andet den faldende efterspørgsel efter lærere og for det tredje – og det er den begrundelse, der gælder for alt, hvad regeringen foretager sig – den såkaldte almindelige økonomiske situation.

Jeg vil godt sige noget om disse tre begrundelser hver for sig, men konklusionen er – ikke overraskende – at det er den tredje, man har lagt hovedvægten på.

Det er klart, at fødselstallet falder, det ligger lavt, og det bør højere op, men man kan ikke bare sige, at sådan er det, og så må vi gå i gang med at skære ned på antallet af seminarierne og sådan noget, uden at se på, hvad denne regering har tænkt sig at gøre ved det faldende fødselstal. Hvad er det for en børnepolitik, denne regering fører? Den kender vi ikke fuldstændigt, men vi kender i hvert fald omridset af den. Vi har set forsøget på at spare 440 mill. kr. i børnetilskud og ungdomsydelse. Det var lavet lidt klodset, så nu fedter man lidt med det, men man har lovet at komme igen, og der skal spares 440 mill. kr. Senere i dag kommer vi til daginstitutionspriserne. Vi ved, at de nogle steder skal sættes 500 kr. og andre steder 1.500 kr. op om måneden. Vi ved, at det vedtagne lovforslag om karensdagen rammer børnefamilier hårdt. Vi ved, når det drejer sig om folkeskolen, at man har tænkt sig at forringe helbredsundersøgelser af børnene. Hertil kommer de almindelige nedskæringer ved fjernelser af dyrtidsportionerne, beskæringen af arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge osv.